

REZOLUCIJA
o razdvajanju Ministarstva znanosti i obrazovanja (44/18)

SABOR
NEZAVISNOG SINDIKATA ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA
na zasjedanju 21. travnja 2018.

PREDLAŽE razdvajanje Ministarstva znanosti i obrazovanja na Ministarstvo prosvjete i Ministarstvo visokog obrazovanja, znanosti i tehnologije.

Iskustvo posljednjih 15 godina **POKAZUJE** da je Ministarstvo preglomazno, da čelna osoba nije u stanju kvalitetno pokriti sva četiri sustava i sudjelovati u mnogim važnim pitanjima o kojima odlučuje, čak ni na razini informacija, a državni tajnici nemaju ovlasti za samostalno djelovanje bez odobrenja ministra.

PRIMJEĆUJE da u oslabljenom državnom aparatu nije moguće ispuniti niz specifičnih obaveza prema sustavu, čak i onda kada su one propisane zakonom, primjerice Vijeće za obrazovanje odraslih koje nije ustrojeno sukladno zakonu te Savjet za financiranje znanosti i visokog obrazovanja koji uopće ne radi, iako je predviđen zakonom. Strategija obrazovanja, znanosti i tehnologije se ne provodi, a kada bi se i provodila, s ovako podkapacitiranim Ministarstvom ne bi bilo moguće sinkrono provoditi sve njene elemente.

UPOZORAVA da pune četiri godine sustav nema kolektivni ugovor, jer pregovarači ne mogu donositi odluke, a ministra najčešće nema. Peti put, sa svakom promjenom ministra, moramo iznova objašnjavati probleme sustava koje bi potpisani Ugovor mogao riješiti. Ministri se mijenjaju, a postojano ostaje ministarstvo bez institucionalne memorije i analitičke sposobnosti, uz sve štete i slabosti koje to donosi sustavu.

ISTIČE kako znanstvenici i nastavnici pamte puno bolje funkcioniranje znanstvenog i visokoškolskog sustava u vrijeme postojanja zasebnog ministarstva znanosti i tehnologije.

DRŽI da bi zasebno ministarstvo visokog obrazovanja, znanosti i tehnologije moglo s više pažnje i usmjerenosti rješavati probleme visokoga obrazovanja i znanosti, postići veću izravnost i prepoznatljivost spram javnosti i odgovornih mjesta, a što bi posljedično moglo dovesti do boljeg financiranja i veće zainteresiranosti društva prema tim pitanjima. Na taj način i vlada bi poslala poruku o svojoj usmjerenosti na tehnološku i znanstvenu budućnost zemlje.

Istodobno, u ministarstvu prosvjete otvorilo bi se više prostora za rješavanje pitanja odgoja i obrazovanja.

KONSTATIRA da je argument kako je potrebno imati što manje ministarstava demagoška neoliberalna neistina o što manjoj državi, jer sugerira da manje ministarstava znači manje birokracije i administracije. Administracije i birokracije ima onoliko koliko je politika odgovorna, neovisno o broju ministarstava, ili pak o tome kolike su stvarne potrebe države i društva, koje se mogu povećavati ili smanjivati jednako u jednom ili dva ministarstva.

Za Sabor Sindikata,
prof. dr. sc. Igor **Radeka**, predsjednik

